

BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA

SVETI PAVAO

MARIJA U ISUSOVU JAVNOM ŽIVOTU

Isus je primio od Ivana pokornički krst i tom zgodom bio predstavljen kao ljubljeni Očev Sin koji u skrovitosti treba otpočeti javno djelovanje. Od tada Isus napušta svoj zanatski posao (**Mk 6,3** i **Mt 13,55**) i postaje putujući propovjednik kraljevstva Božjega koje se po njegovim djelima i riječima uprisutnjuje. Kako se prema Isusovu mesijanskom djelovanju postavila Gospa?

Lk 4, 16-30

Luka je zabilježio kao prvu Isusovu propovijed nakon susreta s Krstiteljem na Jordanu u Nazaretskoj sinagogi u kojoj je primijenio na sebe riječi **iz Izaijine knjige o proroku pomazanom Duhom Gospodnjim** kojega Bog šalje da propovijeda siromasima, otvara vid slijepima i svim ljudima proglašava vrijeme sveopćeg spasenja. Nazarećani su se naljutili na Isusa što je sebe usporedio i s Ilijom koji je u vrijeme gladi u svetoj zemlji otišao u Siriju i pomagao jednoj udovici da se čudesno prehrani a ne gladnima u vlastitoj zemlji. Isus je time najavio vrijeme pristupa pogana u zajednicu vjernika. **Nazarećani su htjeli Isusa kamenovati, ali je on neozlijeđen pošao dalje (Lk 4, 16-30).**

“Duh Gospodnji na Meni je...”
(Lk 4:18)

Mk 3,20-21

Osim Nazarećana, Isusovim su mesijanskim djelovanjem bili razočarani i njegovi rođaci. Marko donosi sljedeću zgodu: „**I dođe Isus u kuću. Opet se skupi toliko mnoštvo, te nisu mogli sjesti. Čuvši to, dođoše njegovi da ga obuzdaju, jer se govorilo: Izvan sebe je“ (3,20-21).** Isus je u nekoliko tjedana svog javnog djelovanja toliko iskočio iz uhodanih kalupa koje su ljudi imali o prorocima i putujućim propovjednicima da se mislilo da s njim nešto nije u redu.

Isus Krist - Duh životvorni

„**Njegovi**“ su članovi obitelji, rođaci s kojima je Isus vjerojatno rastao nakon smrti Josipove. Drugdje ih evanđelja zovu „**braćom**“ Isusovom u smislu bližih rođaka, jer Marija nije imala druge djece uz Isusa.

„Njegovi“ su htjeli silom mladog proroka odvesti iz Nazareta, jer ih navodno sramoti svojim djelima i novim tumačenjem riječi Božje.

Mk 3,31-35

Kasnije Marko bilježi da su u mjesto Isusova propovijedanja došli „**majka i njegova braća**“ i poručili da žele s njim razgovarati. Isus nije htio izaći nego odgovorio pogledavši one koji su slušali njegovu propovijed: „**Evo majke moje, evo braće moje! Tko god vrši volju Božju, on mi je i brat i sestra i majka.**“ (Mk 3,31-35) Ovo znači da je Isus već na početku svoga mesijanskog djelovanja odlučno dao do znanja kako razlikuje krvnu braću od vjerničke obitelji. Bio je zahvalan svojoj krvnoj obitelji za pomoć u djetinjstvu i mladosti, ali nije dopuštavo da se rođaci pletu u njegovo mesijansko zvanje.

Dj 1,13-14

Svojim mesijanskim djelovanjem počeo je skupljati **novu obitelj Božji sinova i kćeri koji odlučnim pristajanjem uz Riječ Božju**, po uzoru na Isusa, postaju samom Isusu braća i sestre te jedni drugima roditelji i djeca. To Isusovim rođacima nikako nije išlo u glavu i ljutili su se na njega. Tek iza uskrsnuća Isusova neki od Isusovih rođaka povjerovali su u njega te zajedno s Dvanaesticom, Majkom Isusovom i ženama koje su ga dopratile iz Galileje u molitvi čekali silazak Duha Svetoga (Dj 1,13-14).

Marija u Kani

U Ivanovom evanđelju (2,1-11) tri puta se spominje Marijino ime. Tri puta u ovom odlomku kaže jednostavno „**majka Isusova**“. Ni pod križem joj ne spominje ime. Ne spominje ime ni voljenom učeniku koji je imao posebnu ulogu na posljednjoj večeri, u toku muke i iza uskrsnuća. Ovim nespominjanjem Marijina imena kao i Isusovim obraćanjem „**Ženo...**“ evanđelista je želio da u Mariji gledamo sliku nove Eve. Kao što je prva Eva majka svih živih, tako je i Isusova majka ujedno majka obnovljenog čovječanstva.

Ovdje je, nadalje, značajno što je u svatovima već bila prisutna Marija. Kad se tamo našao i Isus, pozvan je i on zajedno s prvim učenicima. Izgleda radi svoje majke. **Marija otkriva Isusu nevolju mladenaca koji su pozvali puno gostiju a vina im ponestalo.** Svatovska je gozba u ono doba znala trajati po tjedan dana i bio je to događaj za cijelo mjesto. Iako Isus na oko odbija Marijinu molbu zato što nije došao njegov čas (proslava, muka i smrt), **Marija potiče sluge da spremno učine sve što im Isus rekne.** Izvukavši mladence iz neprilike na Marijinu molbu, Isus se očitovao kao utjelovljena i gostoljubiva mudrost Božja koja nudi više od fizičkog pića i jela. Učenici su tada doživjeli „**slavu**“ Isusovu i otpočeli u njega vjerovati, ali su trebali još dugo vremena da sazriju u vjeri.

Papa Ivan Pavao II tumačeći u svojoj enciklici „Otkupiteljeva majka“ od 25. 3. 1987. za događaj u Kani kaže „Marija je prisutna u Kani Galilejskoj kao Majka Isusova te na značajan način pridonosi „**početku znakova**“ koji očituju mesijansku moć njezina Sina ... Majka Kristova stupa pred ljude kao glasnica Sinove volje, putokaz uvjeta koji trebaju biti ispunjeni da bi se mogla očitovati spasonosna moć Mesije. Zahvaljujući Marijinoj intervenciji i posluhu poslužitelja Isus otpočinje „**svoj čas**“ . U Kani se Marija pokazuje kao ona koja vjeruje u Isusa: njezina vjera daje priliku da Isus učini prvo „**znamenje**“ i pridonosi buđenju vjere kod učenika” (br. 21)

A photograph of a brick wall with a large red 'X' over the word 'Nemoguće'. The wall is made of red bricks and has some white plaster or paint on the upper part. The text 'Nemoguće' is written in black, and the red 'X' is drawn over it. Below it, the text 'Sve je moguće onom koji vjeruje!' is written in black.

~~Nemoguće~~

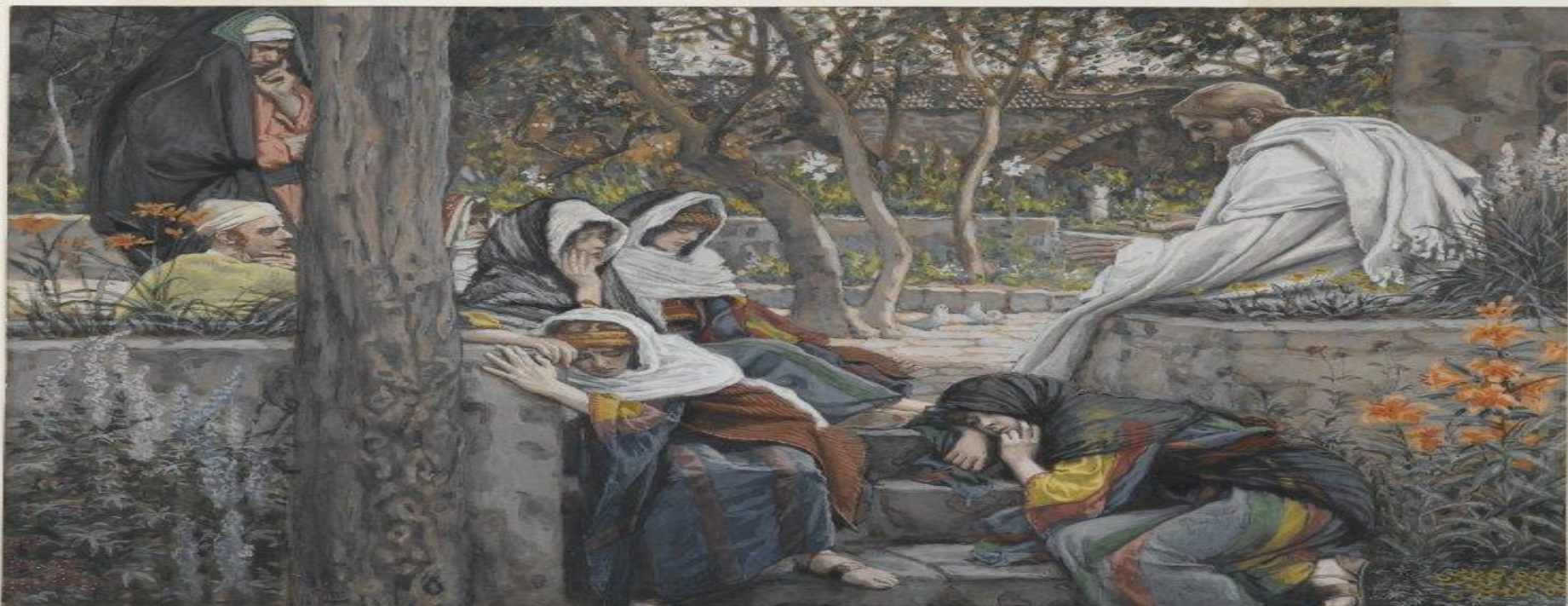
Sve je moguće onom koji vjeruje!

Obzirom na sumnjičavi stav rođaka prema Isusu na početku njegova mesijanskog djelovanja, iz **(Iv 2,12)** još ne možemo zaključiti da li je Gospa s Isusom stalno bila u toku njegova javnog djelovanja. Iz Markova i Matejeva podatka (**Mt 12,46-50**) o rođacima koji su Isusa tražili zajedno s njegovom majkom izlazilo bi da Gospa nije stalno išla za Isusom, barem ne u prvoj godini njegova javnog djelovanja.

Žene učenice Isusove

Evandjelje po Luku donosi podatak o grupi žena iz Galileje koje je Isus pripustio u užu grupu svojih sljedbenika dopustivši da ga stalno prate. To je moglo biti u kasnijem razdoblju njegova djelovanja, kad se zbor Dvanaestorice sabrao te se pokazala potreba da osim službenih misionara Isus ima i tihe svjedoke koji njegov pokret razglašuju svojim životom: „Zatim zareda obilaziti gradom i selom propovijedajući i navješćujući Evandjelje o kraljevstvu Božjem. **Bijahu s njima Marija zvana Magdalena iz koje bijaše izagnao sedam đavola; zatim Ivana, žena Herodova upravitelja Huze; Suzana i mnoge druge. One im posluživahu iz svojih dobara**“. (Lk 8, 1-3)

Neke od ovih žena morale su biti poznate u zajednici kojoj je treći evanđelista povijesno namijenio svoje evanđelje. One su zajednici svjedočile o važnim događajima iz Isusova života, uključivši i milosrđe koje im je Isus osobno iskazao. U ono doba u teološke škole bila su pripuššana samo muška djeca i nezamislivo je bilo da bi neki rabin u uži krug svojih učenika pripustio i žene. Vladalo je mišljenje da je besmisleno učiti ženu, jer ona po svojim sposobnostima ne može obavljati ništa važno u zajednici vjernika. Isus je svojim vladanjem najprije prema svojoj majci, a onda i prema drugim ženama, pokazao da su i žene stvorene na sliku Božju te da u **Božjem planu spasenja one mogu vršiti važne uloge, iako ne bivaju postavljene na službu vjerskih starješina.**

Među učenice Isusove spadale su sestre Marta i Marija, iz sela Betanije blizu Jeruzalema, jer ih spominju Luka (10, 38-42) i Ivan (11,1-45). Isus je bio kod njih kućni prijatelj koji je dolazio ne samo na odmor i osvježanje zajedno s Dvanaesticom u vrijeme hodočasnika u Jeruzalem nego i da u miru naučava. Zato je uskrisio njihova brata Lazara.

Jedna od učenica Isusovih bila je svakako i Gospa, negova vlastita majka. Iako je u toku javnog djelovanja davao do znanja da svojim pokretom osniva nešto novo gdje će vjerna povezanost s Bogom i međusobno biti **važnije od rodbinske povezanosti**, on je ipak u svojoj Majci imao i **duhovnu majku**, onu koja ga u svemu podržava i slijedi. Marija nije morala stalno obilaziti s Isusom po selima i gradovima Palestine, ali ga jest stalno pratila svojim molitvama, ljubavlju i vjerom. Kao što je događaje djetinjstva Isusova „**pohranjivala i prebivala u svom srcu**“ (Lk 2,19) , tako je morala i događaje njegova mesijanskog djelovanja. Kao što je bila spremna na ponizni rast u vjeri uz Isusa dječaka, tako je još spremnije i poniznije rasla uz Isusa putujućeg propovjednika i uprisutitelja ljubavi Božje među skromnim i jednostavnim ljudima.

